BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
VRHOVNI SUD
FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: 09 0 K 047192 26 Kž 13
Sarajevo, 31.08.2026. godine

U IME FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE!

Vrhovni sud Federacije Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću sastavljenom od sudija Dragana Čorlije kao predsjednika vijeća, Sanele Rondić i Emira Neradina kao članova vijeća, uz sudjelovanje Armine Kopić kao zapisničarke, u krivičnom predmetu protiv optuženih A.S. i A.A., zbog krivičnog djela Ubistvo iz člana 166. stav 1. u vezi sa članovima 28. i 31. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, odlučujući o žalbama kantonalnog tužitelja iz Sarajeva, te branitelja optuženih A.S. i A.A., izjavljenim protiv presude Kantonalnog suda u Sarajevu broj 09 0 K 047192 25 K 2 od 28.01.2026. godine, nakon sjednice vijeća održane dana 09.06.2026. godine, u prisutnosti federalne tužiteljice Anele Garčević Hukić, optuženog A.S. i njegovog branitelja Amira Hadžića, advokata iz Sarajevo i braniteljice optuženog A.A., advokata Dijane Hasić Kamarić iz Sarajeva, a u odsutnosti uredno obaviještenog optuženog A.A., dana 31.08.2026. godine, donio je

PRESUDU

Odbijaju se kao neosnovane žalbe kantonalnog tužitelja iz Sarajeva i branitelja optuženih A.S. i A.A. i presuda Kantonalnog suda u Sarajevu broj 09 0 K 047192 25 K 2 od 28.01.2026. godine, potvrđuje.

Obrazloženje

Presudom Kantonalnog suda u Sarajevu broj 09 0 K 047192 25 K 2 od 28.01.2026. godine, optuženi A.S. i A.A. su oglašeni krivim zbog krivičnog djela Ubistvo iz člana 166. stav 1. u vezi sa članovima 28. i 31. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine (KZ FBiH) i osuđeni na kazne zatvora, i to optuženi A.S. na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 3 (tri) godine i 1 (jedan) mjesec, a optuženi A.A. na kaznu zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine i 6 (šest) mjeseci. Na osnovu člana 57. stav 1. KZ FBiH optuženim je u izrečene kazne zatvora uračunato vrijeme provedeno u pritvoru, i to u odnosu na optuženog A.S. od 19.07.2024. godine pa do upućivanja na izdržavanje kazne zatvora, a u odnosu na optuženog A.A. od 19.07.2024. do 13.09.2024. godine. Na osnovu člana 78. stav 1. KZ FBiH optuženom A.S.u je izrečena sigurnosna mjera oduzimanja predmeta, i to: pištolj marke „Glock“, model 17, serijski broj ..., kalibra 9x19 mm, sa pripadajućim i dodatnim okvirom i 27 komada metaka kalibra 9x19 mm, a optuženom A.A.u je izrečena sigurnosna mjera oduzimanja predmeta, i to: pištolj marke „Z.“, model ..., fabričkog broja ..., kalibra 9 mm P.A.K., sa pripadajućim okvirom i šest komada metaka kalibra 9x19 P.A.K. Na osnovu člana 212. stav 3. Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine (ZKP FBiH) oštećeni R.A. je radi ostvarivanja

imovinskopravnog zahtjeva upućen na parnicu. Na osnovu člana 202. stav 4. ZKP FBiH optuženi su oslobođeni dužnosti plaćanja troškova krivičnog postupka, koji padaju na teret budžetskih sredstava.

Protiv ove presude žalbe su izjavili kantonalni tužitelj iz Sarajeva (kantonalni tužitelj), branitelj optuženog A.S., advokat Amir Hadžić iz Sarajeva i braniteljica optuženog A.A., advokat Dijana Hasić Kamarić iz Sarajeva.

Kantonalni tužitelj žalbom prvostepenu presudu pobija zbog odluke o krivičnopravnoj sankciji, s prijedlogom da se pobijana presuda preinači na način da se optuženim A.S.u i A.A.u izrekne strožija kazna.

Branitelj optuženog A.S. žalbom (i njenom dopunom) prvostepenu presudu pobija zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka, povrede Krivičnog zakona, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, odluke o krivičnopravnoj sankciji i imovinskopravnom zahtjevu, s prijedlogom da se njegova žalba uvaži, pobijana presuda ukine i predmet „vrati na ponovni postupak Kantonalnom sudu u Sarajevu“, ili da se ista preinači na način da ovaj sud optuženog oglasi krivim za krivično djelo Ubistvo namah iz člana 167. stav 1. u vezi sa članom 28. KZ FBiH, ili da se pobijana presuda preinači na način da se optuženom A.S.u izrekne kazna zatvora u kraćem trajanju.

Braniteljica optuženog A.A. žalbom prvostepenu presudu pobija zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i odluke o krivičnopravnoj sankciji, s prijedlogom da se presuda preinači i optuženi A.A. oslobodi optužbe, odnosno da se optuženom izrekne blaža krivičnopravna sankcija, ili da se ista ukine i odredi održavanje peretresa pred Vrhovnim sudom Federacije Bosne i Hercegovine.

Branitelji optuženih A.S. i A.A. su dostavili odgovore na žalbu kantonalnog tužitelja, s prijedlogom da se ista odbije kao neosnovana.

Federalna tužiteljica je podneskom broj T09 0 KTŽ 0195206 26 4 od 01.04.2026. godine predložila da ovaj sud uvaži žalbu kantonalnog tužitelja, presudu Kantonalnog suda u Sarajevu broj 09 0 K 047192 25 K 2 od 28.01.2026. godine, preinači u odluci o kazni, tako da optuženim A.S.u i A.A.u izrekne kaznu zatvora u dužem trajanju od kazne zatvora izrečene u prvostepenoj presudi, a da odbije kao neosnovane žalbe branitelja optuženih.

Na sjednici vijeća ovog suda, koja je održana u smislu odredbe člana 319. stav 3. ZKP FBiH, u odsutnosti uredno obaviještenog optuženog A.A., federalna tužiteljica je ostala u cijelosti kod žalbe kantonalnog tužitelja i pomenutog podneska, dok su branitelji optuženih u cijelosti ostali kod osnova, navoda i prijedloga iz žalbi, kao i navoda i prijedloga iz odgovora na žalbu. Optuženi A.S. se pridružio navodima svog branitelja.

Ovaj sud je ispitao pobijanu presudu u granicama žalbenih navoda i po službenoj dužnosti da li je na štetu optuženih povrijeđen Krivični zakon u smislu člana 321. ZKP FBiH, uzevši u obzir i navode odgovora na žalbu, pa je odlučio kao u izreci iz razloga koji slijede:

Prema žalbenim navodima branitelja optuženog A.S. sud je počinio bitnu povredu odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 1. tačka k) ZKP FBiH jer postoje kontradiktornosti i protivrječnosti u razlozima presude koje se tiču odlučnih činjenica pa da samim time čine obrazloženje presude nerazumljivim i protivrječnim. Međutim, bitna povreda

odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 1. tačka k) ZKP FBiH postoji ako je izreka presude nerazumljiva, protivrječna sama sebi ili razlozima presude ili ako presuda uopće ne sadrži razloge ili u njoj nisu navedeni razlozi o odlučnim činjenicama, a ne ako postoje kontradiktornosti i protivrječnosti u razlozima presude, kako je to u žalbi navedeno. Stoga, prethodno navedeni žalbeni prigovor ne može dovesti u pitanje zakonitost pobijane presude.

Citirani dijelovi obrazloženja presude u odnosu na koje branitelj u žalbi tvrdi da su kontradiktorni i nerazumljivi, tiču se činjeničnih i pravnih zaključaka suda, pa će isti biti ispitani u okviru žalbenog osnova pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i povrede Krivičnog zakona.

Osporavajući pobijanu presudu zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka braniteljica optuženog A.A. u žalbi je istakla da je sud izvođenjem zaključaka, da je optuženi A.A. svog brata A.S. vozilom Golf VI dovezao u Ulicu ... b.b., čime je omogućio kontakt optuženog A.S. sa R.A., potom, da je ispaljivanjem više metaka iz startnog pištolja Z. omogućio odstupnicu za napuštanje lica mjesta nakon što je R.A. ustrijeljen i da je odvezao optuženog A.S. sa lica mjesta, prekoračio optužbu.

Međutim, nema prekoračenja optužbe, a samim tim nije učinjena bitna povreda odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 1. tačka j) ZKP FBiH, na koju braniteljica u žalbi sadržajno ukazuje, to što je sud u obrazloženju pobijane presude izveo pomenute zaključke. Stoga, njen žalbeni prigovor da je sud izvođenjem zaključaka prekoračio optužbu, ne može dovesti u pitanje zakonitost pobijane presude.

Dalje je braniteljica u žalbi navela da sud u pobijanoj presudi pokušava objasniti da utvrđene okolnosti da je optuženi A.A. omogućio kontakt optuženog A.S. sa R.A. i da je ispaljivanjem više metaka iz startnog pištolja marke Z. omogućio odstupnicu za napuštanje lica mjesta, nakon što je R.A. ustrijeljen, nije cijenio u kontekstu činjenica i okolnosti, koje čine obilježja krivičnog djela kao i onih od kojih ovisi primjena određene odredbe krivičnog zakona iz člana 300. stav 1. tačka a) ZKP FBiH, s obzirom da iste ne predstavljaju dio opisa u predmetnoj optužnici, već u kontekstu obrazloženja saizvršilačkih postupaka optuženog A.A. koje proizilaze iz dokaza izvedenih na glavnom pretresu. Međutim, prema žalbenoj tvrdnji braniteljice, predmetne saizvršilačke postupke optuženog A.A., sud cijeni kao radnje kojima je ovaj optuženi na odlučujući način doprinjeo učinjenju krivičnog djela. U žalbi braniteljica dalje navodi da iz samog činjeničnog opisa radnje izvršenja u optužnici ne proizilazi da je ovaj optuženi kao saizvršilac preduzeo radnju odvoženja A.S. vozilom Golf VI u Ulicu ... b.b. i to s namjerom kako bi omogućio kontakt optuženog A.S. sa R.A., zatim ispaljivanje više metaka iz startnog pištolja marke Z. i to s namjerom da omogući odstupnicu za napuštanje lica mjesta nakon što je R.A. ustrijeljen, te konačno odvoženje optuženog A.S. sa lica mjesta i to sa namjerom da istom pomogne da se udalji, a da upravo navedene radnje sud cijeni kao ključne radnje kojima je na odlučujući način doprinjeo učinjenju krivičnog djela počinjeno od strane optuženog A.S.. U vezi sa navedenim braniteljica je istakla da je izreka presude u ovom dijelu protivrječna njenom obrazloženju i da ista ne sadrži razloge o odlučnim činjenicama za zaključak suda da gore opisane radnje optuženog A.A. predstavljaju njegove saizvršilačke radnje preduzete s tačno određenom namjerom, odnosno da se optuženom A.S.u omogući izvršenje krivičnog djela ubistvo u pokušaju na štetu R.A.a, jer prethodno opisane radnje optuženog A.A., za koje sud zaključuje da su preduzete s namjerom da se optuženom A.S.u omogući da počini krivično djelo za koje se tereti i bez kojih radnji počinjenje predmetnog krivičnog djela od strane optuženog A.S. ne bi bilo moguće, nisu sadržane u činjeničnom opisu radnje izvršenja.

Ovi žalbeni navodi ne mogu dovesti u pitanje zakonitost pobijane presude.

Najprije, prema izreci pobijane presude (donesene u ponovljenom suđenju) optuženi A.S. i A.A. su oglašeni krivim što su se zajedno „dana 18.7.2024. godine, oko 19:55 sati, u Sarajevu (...) dovezli vozilom marke VW model Golf VI (...) kojim vozilom je upravljao A.A., a na mjestu suvozača bio A.S., znajući da se u obližnjem ugostiteljskom objektu „Red Line“ tada nalazio R.A. (...) dok se isti kretao ulicom prema njihovom putničkom motornom vozilu i nakon što je prišao vozilu sa lijeve strane, gdje je za upravljačem bio A.A. i obratio im se, nakon čega A.S. vadi pištolj marke „Glock“, model 17, kalibra 9 mm, fabričkog broja ..., dok se u tom momentu A.A. naginje na volan kojim osigurava prostor za pucanje, kada A.S. u pravcu R.A.a ispaljuje četiri hitca, svjesni da ga na ovakav način mogu usmrtiti, što su i htjeli, usljed čega je R.A. zadobio tešku tjelesnu povredu opasnu po život (...), da bi potom A.S. izišao iz vozila držeći u ruci navedeni pištolj kojim je mahao i kretao se po ulici, da bi potom A.A. izišao iz vozila i iz startnog pištolja marke „Z.“, model 917*TD, fabričkog broja ....-..., kalibra 9 mm P.A.K., u istom pravcu ispalio 6 (šest) metaka, a nakon što su sjeli u vozilo i krenuli sa lica mjesta A.A. je ponovno ispalio tri metka, nakon čega su se zajedno udaljili sa lica mjesta u nepoznatom pravcu.“

Dalje, iz obrazloženja pobijane presude (stranica 21. pasus drugi) proizilazi zaključak suda da je optuženi A.A. na odlučujući način doprinjeo učinjenju krivičnog djela počinjenog od strane optuženog A.S., u smislu odredbe člana 31. KZ FBiH, te da je navedeno počinio na način da je bio svjestan svoga djela i da je htio njegovo učinjenje, odnosno, da je postupao sa direktnim umišljajem. Ovakav zaključak prvostepeni sud temelji na tome što je A.A., svog brata A.S., nakon što je saznao da je R.A. sa još dva lica istog fizički napao, dovezao u Ulicu ... b.b., općina Centar, čime je omogućio kontakt optuženog A.S. sa R.A., zatim da je pomijeranjem tijela prema volanu vozila omogućio optuženom A.S.u otvorenu putanju mecima oružja prema tijelu R.A.a, potom da je ispaljivanjem više metaka iz startnog pištolja marke „Z.“ omogućio odstupnicu za napuštanje lica mjesta nakon što je R.A. ustrijeljen, te konačno odvoženjem optuženog A.S. sa lica mjesta. Za ove radnje optuženog A.A. prvostepeni sud nalazi da su takve prirode da bez njih predmetno krivično djelo ne bi moglo biti izvršeno na način kako se to stavlja na teret optuženom A.S.u, te da nesumnjivo upućuju na navedeni oblik vinosti. U ovom dijelu, a vezano za uputu iz presude Vrhovnog suda Federacije Bosne i Hercegovine broj: 09 0 K 047192 25 Kž 9 od 18.11.2025. godine, prvostepeni sud je naveo da utvrđene okolnosti da je optuženi A.A. omogućio kontakt optuženog A.S. sa R.A. i odstupnicu za napuštanje lica mjesta nakon što je R.A. ustreljen, nije cijenio u kontekstu činjenica i okolnosti koje čine obilježja krivičnog djela, kao i onih od kojih ovisi primjena određene odredbe Krivičnog zakona iz člana 300. stav 1. tačka a) ZKP FBiH, s obzirom da iste ne predstavljaju dio opisa u predmetnoj optužnici, već u kontekstu obrazloženja saizvršilačkih postupaka optuženog A.A. koje proizilaze iz dokaza izvedenih na glavnom pretresu.

Iz datog obrazlaženja suda, proizilazi da je sud dao razloge zbog čega nalazi da je ovaj optuženi poduzimanjem inkriminisanih radnji za koje je oglašen krivim (da je upravljao vozilom marke VW model Golf VI kojim se zajedno sa optuženim A.S.om dovezao u Ulicu ... b.b. gdje se i desio inkriminisani događaj, da se nageo na volan kada je A.S. u pravcu R.A.a ispalio četiri hitca na koji način je osigurao prostor za pucanje, da je iz startnog pištolja marke Z. ispalio više hitaca 6 (šest) metaka, a nakon što su sjeli u vozilo i krenuli sa lica mjesta ponovno ispalio tri metka, nakon čega su se odvezli) na odlučujući način doprinjeo izvršenju krivičnog djela od strane optuženog A.S. i zbog čega nalazi da je optuženi A.A. postupao sa direktnim umišljajem kao oblikom vinosti. Dati razlozi suda uopće ne govore u prilog žalbene

tvrdnje da je optuženi A.A. postupao sa namjerom, jer ove tvrdnje (namjera optuženog A.A.) ne proizilaze iz prezentiranog sadržaja obrazloženja pobijane presude, na koji dio braniteljica u žalbi ukazuje, a niti je sud izveo zaključak da su „saizvršilačke radnje optuženog A.A. preduzete s namjerom da se optuženom A.S.u omogući da počini krivično djelo za koje se tereti“, već je sud u konačnici zaključio da su radnje optuženog A.A. takve prirode da bez njih predmetno krivično djelo ne bi moglo biti izvršeno na način kako se to stavlja na teret optuženom A.S.u, te da nesumnjivo upućuju na navedeni oblik vinosti.

Dakle, iz prezentovanog sadržaja dijela obrazloženja pobijane presude na koji braniteljica u žalbi ukazuje, vidljivo je da je sud imao u vidu opisano ponašanje optuženog A.A., pri izvođenju zaključka o njegovom umišljajnom postupanju kao saizvršioca, pa sama okolnost što je sud u obrazloženju pobijane presude naveo i to da je optuženi A.A. omogućio kontakt optuženog A.S. sa R.A. (dovozeći ga u Ulicu ... b.b., gdje se i desio inkriminisani događaj), odnosno da je omogućio odstupnicu za napuštanje lica mjesta nakon što je R.A. ustreljen (ispaljivanjem više metaka iz startnog pištolja marke „Z.“), ne čini izreku presude protivrječnom obrazloženju, jer takvi navodi predstavljaju ocjenu suda utvrđenih činjenica. Stoga, žalbeni prigovor braniteljice da je izreka pobijane presude protivrječna obrazloženju pa da je time učinjena bitna povreda odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 1. tačka k) ZKP FBiH, nije prihvatljiv.

Kako sud nije izveo zaključak da su saizvršilačke radnje optuženog A.A. preduzete s namjerom da se optuženom A.S.u omogući da počini krivično djelo za koje se tereti, već da je optuženi bio svjestan svoga djela i da je htio njegovo učinjenje, odnosno, da je postupao sa direktnim umišljajem, nije prihvatljiv ni žalbeni prigovor da pobijana presuda ne sadrži razloge o odlučnim činjenicama za zaključak suda da radnje optuženog A.A. predstavljaju njegove saizvršilačke radnje preduzete s tačno određenom namjerom.

Osporavajući pravilnost utvrđenog činjeničnog stanja u pobijanoj presudi, branitelj optuženog A.S. u žalbi je istakao da je iz svih dokaza utvrđeno postojanje prethodnog napada od strane oštećenog R.A.a na optuženog A.S. koji napad je doveo optuženog u stanje bitno smanjene uračunljivosti i da je napad nastavljen i kritične prilike (inkriminisani događaj ispred UO Red – Line) što i sud utvrđuje i čini nespornim iz pregledanog video snimka i iskaza svjedoka I.E. koji je potvrdio teško vrijeđanje i psovanje od strane oštećenog prema optuženom A.S.u. Međutim, kako je dalje u žalbi navedeno, činjenično stanje vezano za napad kritične prilike sud pogrešno utvrđuje jer ga izdvaja iz konteksta cjelukupnog događaja i gleda ga kao zasebni momenat a ne kao nastavak napada i teškog vrijeđanja od strane oštećenog prema optuženom A.S.u.

Ovi žalbeni navodi ne mogu dovesti u pitanje pravilnost pobijane presude.

Iz obrazloženja prvostepene presude (na koje je branitelj u žalbi ukazao), slijedi da je optuženi A.S. krivično djelo za koje je oglašen krivim počinio nakon prethodnog verbalnog i fizičkog napada na njega od strane oštećenog R.A.a koji je sa dva NN lica došao pred kuću porodice A, a koji zbog svoje prirode nesumnjivo može imati uticaj na stanje svijesti i voljne postupke optuženog A.S., pa prvostepeni sud nalazi da je za ocjenu stepena uračunljivosti u vrijeme izvršenja krivičnog djela relevantno i pitanje okolnosti koje su prethodile predmetnom događaju zbog čega je i prihvatio nalaz i mišljenje vještaka Ćesir Alema (dokaz odbrane) koji je vještačio na okolnost stepena uračunljivosti optuženog A.S. u vrijeme izvršenja krivičnog djela koje mu se stavlja na teret. Vještak je uzeo u obzir okolnosti koje su neposredno prethodile počinjenju krivičnog djela, a iste su se odnosile na fizički napad i brutalno nasilje koje je

optuženi preživio od oštećenih, te njihove prijetnje izrečene njemu i njegovoj porodici. Prihvatajući nalaz i mišljenje ovog vještaka, prvostepeni sud je naveo da je optuženi A.S. krivično djelo učinio u stanju bitno smanjene uračunljivosti u smislu člana 36. stav 2. KZ FBiH, usljed privremene duševne poremećenonosti – stanja afektivne razdraženosti visokog stepena, uzrokovanog napadom od strane R.A.a i još dva lica. U tom kontekstu, sud je cijenio da je nakon napada od strane oštećenog R.A.a (koji se desio ispred kuće optuženog A.S., u Ulici Alipašina ,..) protekao određeni vremenski period do inkriminisanog događaja (dva i po sata), u okviru kojeg perioda je oko 17:35 sati optuženi A.S. pozvao i obavio razgovor sa policijskim službenicima i ekipom Zavoda za hitnu medicinsku pomoć, potom, tražio od supruge SA da mu donese pištolj, te nakon što je taj pištolj i veći broj metaka preuzeo od imenovane, zajedno sa optuženim A.A.om oko 20:00 sati, naoružan, došao na lokaciju za koju je pretpostavljao da se na istoj nalazi R.A., gdje se i desio inkriminisani događaj, pa sud nalazi da nisu ispunjeni svi zakonski uvjeti za postojanje ovog krivičnog djela. Pored navedenog, sud je temeljem iskaza optuženog A.S. u svojstvu svjedoka i iskaza svjedoka I.E., utvrdio činjenice da je oštećeni R.A. trčećim korakom prišao vozilu u kojem su se nalazili optuženi A.S. i A.A. i da je njegovo ponašanje tom prilikom bilo agresivno, odnosno da je upućivao psovke, međutim, slijedom obrazloženja pobijane presude, isto nema uticaj na drugačiji zaključak suda po pitanju pravne kvalifikacije, o čemu je sud dao u svemu jasne i određene razloge u pobijanoj presudi (stranice 19. i 20.).

Imajući u vidu navedeno, proizilazi da sud činjenično stanje vezano za sam inkriminisani događaj ne izdvaja iz konteksta cjelukupnog događaja, odnosno prethodnog verbalnog i fizičkog sukoba između R.A.a i optuženog A.S. koji je prethodio inkriminisanom događaju, već daje određene razloge zbog čega nalazi da se u konkretnom slučaju ne radi o krivičnom djelu Ubisvo namah iz člana 167. ZKP FBiH, a koju tezu je branitelj i u postupku pred prvostepenim sudom zastupao (pored teze da je postupao u nužnoj odbrani ili u prekoračenju nužne odbrane). Datim razlozima suda branitelj se u žalbi uopće ne bavi, niti ih osporava, pa njegova proizvoljna tvrdnja da je činjenično stanje vezano za navedeni napad sud pogrešno utvrdio jer ga izdvaja iz konteksta cjelukupnog događaja i gleda ga kao zasebni momenat a ne kao nastavak napada i teškog vrijeđanja od strane oštećenog prema optuženom A.S.u, ne može dovesti u pitanje pravilnost pobijane presude.

Osporavajući pobijanu presudu zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, braniteljica optuženog A.A. je istakla da se zaključak suda da se optuženi A.A. nagnuo na volan, čime je osigurao prostor za pucanje svom bratu A.S.u i na taj način doprinjeo učinjenju krivičnog djela ubistva na štetu R.A.a temelji na pogrešno i nepotpuno utvrđenom činjeničnom stanju. S tim u vezi, osporila je ocjenu vjerodostojnosti iskaza oštećenog R.A.a za koji braniteljica smatra da je subjektivan, ličan i evidentno opterećen emocionalnim kontekstom događaja, da oštećeni u svom iskazu ne navodi da li je te prilike vidio u kojem položaju se nalazio pištolj, odnosno da li ispred vozača ili iza njegovih leđa, niti je tužiteljstvo na bilo koji drugi način dokazivalo navedenu činjenicu koja je posebno relevantna, obzirom da se optuženom A.A.u stavlja na teret da je naginjanjem na volan omogućio prostor za pucanje svom bratu A.S.u. Osim navedenog, da snimak nadzorne kamare ne potvrđuje navode iz iskaza oštećenog u dijelu u kojem tvrdi da je vidio da se optuženi A.A. nagnuo prema volanu, da je u pobijanoj presudi sud pogrešno utvrdio činjenicu da se na 56. sekundi predmetnog snimka vidi pomjeranje vozača, jer zbog loše rezolucije i udaljenosti snimka nije bilo moguće vidjeti detalje pokreta optuženog u vozilu, da se vidi samo bijela majica osobe na vozačevom mjestu koja se pomjera i da se vidi neki potez naprijed, ali da se ne vidi koliko naprijed je bilo to pomjeranje, a pogotovo ne da se vozač naginje na volan. Dalje je braniteljica osporila zaključak suda da je pomjeranje optuženog A.A. prema naprijed bilo nužno da bi optuženi A.S. uopće mogao

usmjeriti oružje prema R.A.u. U vezi sa navedenim braniteljica je istakla da se odbrana uvidom u snimak nadzorne kamere uvjerila da oštećeni doista prilazi strani vozila gdje je mjesto vozača i to sa zadnje strane vozila, međutim, u momentu kada se oštećeni naglo okreće i izvija unazad tijelom isti se nalazi na prvoj trećini suvozačevih vrata, a ne na njihovom zadnjem dijelu, što implicira na to da je optuženi A.S. mogao usmjeriti oružje prema oštećenom i ispred tijela vozača, te da sud u ovom dijelu uopće ne cijeni navode iz iskaza optuženog A.S. u kojem isti objašnjava da se njegov brat prepao kad je on upotrijebio oružje, da nije znao da će to napraviti, niti je to očekivao, da mu je govorio: „Šta to uradi?“, kao ni navode optuženog da je pucao na način da je svoju ruku u kojoj se nalazilo oružje stavio ispred A., a ne iza njega. U žalbi je navedeno i to da pred sudom nije proveden niti jedan dokaz na okolnost da je optuženi A.A. znao ili mogao znati da njegov brat u tom momentu kod sebe ima oružje, kao ni šta će se desiti, odnosno da će optuženi A.S. pucati u pravcu oštećenog u momentu kada je isti trčećim korakom prišao njihovom vozilu i da optuženi A.S. u svom iskazu tvrdi da njegov brat A. nije vidio momenat kada je on uzeo pištolj koji mu je donijela njegova supruga i da nije znao niti mogao znati da će ga upotrijebiti u momentu kada je vozilu prišao oštećeni. U prilog istinitosti navoda iz iskaza optuženog A.S., slijedom žalbe braniteljice, svjedoči činjenica da iz nalaza i mišljenja vještaka dr Alema Ćesira proizilazi da je optuženi A.S. djelovao u afektu i jakoj razdraženosti, bez prethodnog plana, što implicira na to da je odluku da upotrijebi oružje donio u momentu kada se oštećeni pojavio na vratima vozila, pa da samim tim nije bilo ni prostora ni vremena da istu saopšti A.u ili da naprave neki zajednički plan djelovanja.

Ovi žalbeni navodi ne mogu dovesti u pitanje pravilnost pobijane presude.

Zaključak suda da je optuženi A.A. na odlučujući način doprinjeo učinjenju krivičnog djela Ubistvo iz člana 166. stav 1. u vezi članovima 28. i 31. KZ FBiH, počinjenog od strane optuženog A.S., sud je utemeljio na saglasnim iskazima svjedoka R.A.a, J.A., Š.A., H.J. i I.E., koji su potkrijepljeni objektivnim dokazima. Iz iskaza navedenih svjedoka proizilazi da su se optuženi A.S. i A.A. dovezli vozilom marke Golf VI, u Ulicu ... b.b., općina Centar, kojim vozilom je upravljao A.A., a na mjestu suvozača bio A.S., da je tom prilikom R.A. prišao vozilu u kojem su se nalazili, i to sa lijeve strane, i nakon što im se obratio, da je optuženi A.S., pištoljem, kroz otvoren prozor na strani vozača ispalio četiri metka u tijelo R.A.a dok se u tom momentu A.A. nageo na volan, da bi potom A.S. izišao iz vozila držeći u ruci navedeni pištolj kojim je mahao i kretao se po ulici, a A.A. izišao iz vozila i iz pištolja u istom pravcu ispalio šest metaka, te nakon što su sjeli u vozilo i krenuli sa lica mjesta A.A. je ponovno ispalio tri metka, nakon čega su se zajedno udaljili sa lica mjesta u nepoznatom pravcu. Potom je sud cijenio zapisnik o uviđaju (broj 02/3-2-495/24 od 19.7.2024. godine) iz kojeg proizilazi da je na mjestu izvršenja krivičnog djela, u Ulici ... b.b., općina Centar Sarajevo, na asfaltnoj površini, zatečeno ukupno 12 metalnih čahura nastalih ispaljivanjem iz pištolja, više tragova razbijenog stakla, jedan nož sa PVC drškom, oštećeno putničko motorno vozilo marke Fiat, model Tipo, kao i fragmenti metalnih zrna ispaljenih iz vatrenog oružja. Zatim, nalaz i mišljenje vještaka Bešlija Mirhana (kao i njegov iskaz sa glavnog pretresa), iz kojeg proizilazi da je izvršeno vještačenje više tragova vatrenog oružja, a koji su dana 18./19.07.2024. godine izuzeti prilikom vršenja uviđaja, kao i vještačenja dva pištolja i municije koji su dana 19.07.2024. godine privremeno oduzeti od A.S. i A.A., i to pištolj marke „Glock“, model 17, Gen. 5, kalibra 9 mm, fabričkog broja ..., koji je tehnički ispravan, u odličnom stanju, predstavlja vatreno oružje i iz njega se može ispaliti bojeva municija, da 32 metka kalibra 9x19 mm predstavljaju bojevu municiju sa običnim zrnom koja se može koristiti u oružjima za koje je namijenjena i koja je također bez problema poslužila za izradu nespornih uzoraka, da tri čahure sa predmetnog lica mjesta (tragovi 15., 16. i 18.), te jedna čahura koja je privremeno oduzeta od A E.e potiču od metaka kalibra 9x19 mm koji su ispaljeni iz pištolja marke „Glock“ model 17 kalibra 9 mm

fabričkog broja ..., te da je pištolj marke „Z.“ model 917 TD, fabričkog broja ...-... tehnički ispravan, iz istog se može ispaliti odgovarajuća municija, predstavlja startno oružje koje je namijenjeno za ispaljivanje manevarske startne municije kalibra 9 mm P.A.K., tzv. „gasne municije“ (sa nadražljivim sadržajem) i signalnih raketica, te da devet čahura sa predmetnog lica mjesta obilježenih kao tragovi 1., 6., 7., 10., 11. (2x), 12., 13. i 14. potiču od manevarskih metaka kalibra 9 mm P.A.K. a koji su upravo ispaljeni iz pištolja marke „Z.“, da se 11 metaka kalibra 9 mm P.A.K. (municija bez zrna) mogu koristiti u svim oružjima za koje su namijenjena. Prvostepeni sud je dalje cijenio reprodukovani video snimak izuzet od pravnog lica „Bunjo“ d.o.o. po naredbi sudije za prethodni postupak Kantonalnog suda u Sarajevu broj 09 0 K 04719224 Kpp od 19.7.2024. godine, o čemu je sačinjen zapisnik i potvrda (broj 02/3-2-229/24 od 30.7.2024. godine), iz kojeg je vidljivo da na ulicu hodajući izlazi osoba u bijeloj majici i bermudama (NN1), a potom se trčećim korakom upućuje prema vozilu marke Golf sive boje (52 sekunda snimka), dolazi do vozila na dijelu vrata vozača (56 sekunda snimka), a potom se naglo okreće i izvija unazad tijelom, udaljava se od vozila šepajući i držeći se za donji dio leđa. Također je vidljivo da sa suvozačevog mjesta izlazi osoba u crnoj majici i svijetlim bermudama (NN2) sa ispruženom desnom rukom u kojoj drži predmet, te koja se trčećim korakom upućuje u pravcu u kojem je otišao NN1, kao i da vozač vozila marke Golf sive boje, obučen u bijelu majicu (NN4), izlazi iz vozila i pruža desnu ruku u kojoj se nalazio predmet u pravcu u kojem je otišao NN1, te ponovno ulazi u vozilo i zatvara vrata, te pruža ruku u kojoj se nalazi predmet, kroz prozor, u pravcu gdje je otišao NN1, nakon čega odlazi sa lica mjesta. Sud je navedeni sadržaj video snimka doveo u vezu sa iskazima svjedoka R.A.a, J.A. i optuženog A.S. (ispitan u svojstvu svjedoka), pa je utvrdio da je osoba NN1 R.A., da je osoba NN2 optuženi A.S., a da je osoba NN4 optuženi A.A. i da su predmeti koje u rukama drže optuženi A.S. i A.A. pištolji, te da su prilikom usmjeravanja istih u pravcu u kojem je otišao R.A. vršili ispaljivanja, optuženi A.S. bojevu, a optuženi A.A. manevarsku municiju, što proizilazi iz zapisnika o uviđaju i nalaza i mišljenja vještaka Bešlija Mirhana (kao i njegovog iskaz sa glavnog pretresa). Sud je cijenio i nalaz i mišljenje vještaka Sarajlić Nermina (kao i njegov iskaz), iz kojeg proizilazi da je oštećeni R.A. zadobio tešku tjelesnu povredu opasnu po život u vidu prostrijelne rane kuka i lake tjelesne povrede u vidu dvije strijelne povrede desnog debelog mesa.

Potom je sud na stranici 21. (pasus drugi) dao razloge zbog čega nalazi da je optuženi A.A. svojim radnjama na odlučujući način doprinjeo učinjenju krivičnog djela počinjenog od strane optuženog A.S. i da je bio svjestan svoga djela i htio njegovo učinjenje, te na stranici 21. (pasus zadnji koji završava na stranici 22.) sud je dao određene razloge zbog čega nije prihvatio odbranu optuženog A.A. da se na 56 sekundi snimka ne može utvrditi da je optuženi promijenio svoj položaj u vozilu na način da se naginje prema volanu i da ne postoji nikakav dokaz da je ta radnja bila plod zajedničkog plana, niti da je bila izvršena sa sviješću i voljom da se R.A. usmrti.

Braniteljica optuženog A.A., u žalbi uopće nije osporila ocjenu suda o vjerodostojnosti iskaza svjedoka – oštećenog R.A.a, kao i date razloge suda zbog čega nije prihvatio odbranu optuženog A.A. da se na 56 sekundi snimka ne može utvrditi da je optuženi promijenio svoj položaj u vozilu i da ne postoji nikakav dokaz da je ta radnja bila plod zajedničkog plana, niti da je bila izvršena sa sviješću i voljom da se R.A. usmrti, a niti razloge suda u pogledu zaključka o umišljajnom postupanju optuženog A.A. kao saizvršioca, te na koncu konkretne dokaze koje je sud cijenio za svoj zaključak da je optuženi A.A. na odlučujući način doprinjeo učinjenju krivičnog djela Ubistvo iz člana 166. stav 1. u vezi članovima 28. i 31. KZ FBiH, počinjenog od strane optuženog A.S..

Stoga, njena proizvoljna tvrdnja da je iskaz oštećenog R.A.a subjektivan, ličan i evidentno opterećen emocionalnim kontekstom događaja, kao i žalbeni navodi da tužiteljstvo na bilo koji drugi način nije dokazivalo činjenicu koja se stavlja na teret njenom branjeniku (da je naginjanjem na volan omogućio prostor za pucanje svom bratu A.S.u) i da će optuženi A.S. pucati u pravcu oštećenog, ne mogu dovesti u pitanje pravilnost pobijane presude.

Žalbeni navod da je sud u pobijanoj presudi pogrešno utvrdio činjenicu da se na 56. sekundi predmetnog snimka vidi pomjeranje vozača, odnosno optuženog A.A. prema naprijed, jer zbog loše rezolucije i udaljenosti snimka nije bilo moguće vidjeti detalje pokreta optuženog u vozilu, te da se vidi samo bijela majica osobe na vozačevom mjestu koja se pomjera i da se vidi „neki potez naprijed“ ali da se ne vidi koliko naprijed je bilo to pomjeranje, ne može dovesti u pitanje zaključak suda da je optuženi A.A. naginjanjem na volan osigurao prostor za pucanje optuženom A.S.u u pravcu R.A.a. Ovo iz razloga što se takav zaključak suda primarno temelji na iskazu svjedoka – oštećenog R.A.a iz kojeg proizilazi da je kritične prilike prišao vozilu u kojem su bili optuženi A.S. na mjestu suvozača i A.A. na mjestu vozača, da je vidio pištolj podignut i da je tada ranjen, a da se vozač A.A. nagnuo prema volanu. Potom je sud cijenio video snimak izuzet od pravnog lica „Bunjo“ d.o.o., kako je naprijed već navedeno, čiji sadržaj je doveo u vezu sa iskazima svjedoka R.A.a, J.A. i optuženog A.S., iz kojih dokaza proizilazi da je vozač vozila marke Golf sive boje optuženi A.A. obučen u bijelu majicu, te da je na 56 sekundi snimka vidljivo pomijeranje vozača ovog vozila, odnosno optuženog A.A., prema naprijed (prema volanu). Okolnost da je optuženi A.S. ispalio više hitaca u pravcu oštećenog, a da pri tome nije došlo do povređivanja A.A., ukazuje da je njegovo pomjeranje naprijed prema volanu bilo u mjeri koja je omogućila nesmetano ispaljivanje hitaca i da nije od značaja utvrđenje koliko tačno naprijed je bilo pomjeranje, na čemu braniteljica u žalbi insistira.

Suprotno žalbenom navodu, da sud nije cijenio navode iz iskaza optuženog A.S., iz obrazloženja pobijane presude proizilazi da je sud cijenio iskaz optuženog A.S. koji je ispitan u svojstvu svjedoka, čiji sadržaj je izložen na stranicama 8. (pasus prvi) i 13. (pasus prvi), a potom je na stranicama 19 i 20. sud dao određene razloge zbog čega nije prihvatio iskaz ovog optuženog da je došao zajedno sa bratom (optuženim A.A.om) ispred ugostiteljskog objekta „Red Line“ s namjerom da porazgovara sa oštećenim bez namjere da istog liši života, da je tada R.A. psovao i udario (ili je mislio da je udario) njegovog brata, nakon čega je on sa suvozačevog mjesta, zbog straha i sigurnosti, a i zbog stanja rastresenosti u kojem je bio, iz sjedećeg položaja ispucao nekoliko metaka u imenovanog. U tom pravcu, pored ostalog, sud je naveo da ne nalazi logičku osnovu za tvrdnju da je nakon što je napadnut ispred svoje kuće od strane oštećenog i dva lica, usljed čega je zadobio tjelesne ozljede i nalazio se u strahu za svoju sigurnost i u stanju rastresenosti, nakon što je tražio od supruge SA da mu donese pištolj, te nakon što je taj pištolj i veći broj metaka preuzeo od imenovane, zajedno sa optuženim A.A.om otišao na lokaciju za koju je pretpostavljao da se na istoj nalazi R.A., sve sa namjerom da sa istim razgovara. Zatim, da sadržaj video snimka sa lica mjesta koji je reprodukovan na glavnom pretresu ne potvrđuje navode optuženog A.S. (niti optuženog A.A. u iskazu datom na zapisnik Kantonalnog tužilaštva Kantona Sarajevo broj: T09 0 KT 0195206 24 od 14.10.2024. godine koji je isto naveo) da je R.A. kritične prilike prišao vozilu i udario A.A., s obzirom da navedeno iz istog nije vidljivo, te da ponašanje optuženog A.S. nakon ispaljivanja metaka u tijelo R.A.a, kao niti ponašanje optuženog A.A., ne ukazuje na ponašanje lica koja su na lice mjesta došla da razgovaraju sa oštećenim, te koje je u prepasti ispalilo u tijelo oštećenog više metaka, imajući u vidu da je nakon što se R.A. udaljio sa lica mjesta vidno ranjen, optuženi A.S. izašao iz vozila sa pištoljem u rukama i nastavio sa agresivnim kretnjama prema ostalim licima koja su se nalazila u blizini, u dva navrata se približavajući trećem licu, a optuženi A.A. ispucava više metaka iz startnog pištolja marke „Z.“. Osim navedenog, sud je cijenio i to da nakon izvršenja predmetnih

krivičnopravnih radnji, optuženi A.S. i A.A. su se rješili motornog vozila koje su koristili prilikom izvršenja krivičnopravnih radnji, i to na način da su vozilo odvezli u Ul. Bihaćka do broja 16, općina Novo Sarajevo, te sa istog skinuli registarske tablice koje su ostavili u prtljažniku vozila, što proizilazi iz zapisnika o uviđaju MUP-a Kantona Sarajevo (broj: 02/3-2-501/24 od 19.7.2024. godine) i zapisnika o pretresanju (broj: 02/3-2-94/24 od 8.8.2024. godine), nakon čega su otišli u stan u Ul. Bulevar Meše Selimovića broj 35/XI, općina Novo Sarajevo, a potom drugim vozilom marke BMW registarskih oznaka ... napustili Sarajevo i otputovali sa pasošima u Neum gdje su lišeni slobode, za koje radnje i postupke sud ne nalazi da ukazuju na ponašanje lica koja su imala namjeru da razgovaraju sa R.A.. Datim razlozima suda braniteljica se u žalbi uopće ne bavi, niti ih osporava, pa njeni žalbeni navodi ne mogu dovesti u pitanje zaključak suda da je optuženi A.A. na odlučujući način doprinjeo učinjenju krivičnog djela Ubistva iz člana 166. stav 1. u vezi članova 28. i 31. KZ FBiH, počinjenog od strane optuženog A.S..

Neosnovani su žalbeni navodi braniteljice kojima se ističe da iz nalaza i mišljenja vještaka dr Alema Ćesira proizilazi da je optuženi A.S. djelovao u afektu i jakoj razdraženosti, bez prethodnog plana, te da stoga nije postojala mogućnost dogovora ili zajedničkog djelovanja. Ovo iz razloga, što za postojanje saučiniteljstva (zajedničkog djelovanja) nije nužno da plan postoji unaprijed ili da je izričito verbaliziran, jer saglasnost volja i zajednički plan mogu nastati i u samom trenutku poduzimanja radnje. Pored navedenog, to što je optuženi A.S. krivično djelo za koje je oglašen krivim počinio u stanju bitno smanjene uračunljivosti u smislu člana 36. stav 2. KZ FBiH, ne predstavlja razlog za isključenje krivnje, već se takvo stanje može uzeti u obzir isključivo pri odmjeravanju kazne kao olakšavajuća okolnost, ukoliko za to postoje opravdani uvjeti, a niti iznenadna odluka ili djelovanje u afektu, kako to ističe braniteljica u žalbi, isključuje postojanje umišljaja u trenutku poduzimanja radnje krivičnog djela.

Osporavajući pobijanu presudu zbog povrede Krivičnog zakona branitelj optuženog A.S. u žalbi je istakao da iz svih odlučnih činjenica koje je sud utvrdio u prvostepenoj presudi proizilazi da je optuženi bez svoje krivice doveden u stanje jake razdraženosti napadom i teškim vrijeđanjem od strane oštećenog i da je u takvom stanju i počinio navedeno krivično djelo ali da sud optuženog ne oglašava krivim za krivično djelo iz člana 167. u vezi sa članom 28. i 31. KZ FBiH nego istog, unatoč svim tim činjenicama, oglašava krivim za krivično djelo iz člana 166. stav 1., u vezi sa članovima 28. i 31. KZ FBiH. U tom pravcu branitelj je istakao da je sud utvrdio da je optuženi krivično djelo učinio u stanju bitno smanjene uračunljivosti u smislu člana 36. stav 2. KZ FBiH uslijed privremene duševne poremećenosti stanja afektivne razdraženosti visokog stepena uzrokovanog napadom od strane oštećenog i još dva lica, da je predmetni događaj ispred ugostiteljskog objekta „Red-line“ nastavak konflikta između optuženog i oštećenog koji se desio ranije istog dana a koji zbog svoje prirode nesumnjivo može imati uticaj na stanje svijesti i voljne postupke optuženog i da je kritičnog događaja ponašanje oštećenog bilo agresivno uz upućivanje teških uvreda prema optuženom. Zbog svega navedenog branitelj smatra da je prvostepeni sud pogrešno primijenio odredbe Krivičnog zakona FBIH kada radnje optuženog pravno ocjenjuje kao Ubistvo iz člana 166. stav 1., u vezi sa članovima 28. i 31. KZ FBiH, kao i odredbe člana 36. stav 2. KZ FBiH prilikom odmjeravanja i ublažavanja kazne optuženom jer je navedeno trebalo shvatiti kao obilježje krivičnog djela Ubistva na mah, a ne kao okolnost koja dovodi do ublažavanja kazne, pa u alternativi između odredbe Ubistva namah i odredbe o bitno smanjenoj uračunljivosti primijeniti ovu prvu, što sve prvostepeni sud nije učinio.

Žalbeni navodi branitelja optuženog A.S. kojima se ukazuje na pogrešnu primjenu Krivičnog zakona (tj. da je radnje optuženog trebalo pravno kvalifikovati kao krivično djelo Ubistvo namah iz člana 167. KZ FBiH) ocjenjuju se kao neosnovani.

Naime, za postojanje krivičnog djela Ubistvo namah iz člana 167. KZ FBiH potrebno je da je optuženi doveden u stanje jake razdraženosti ili prepasti napadom ili teškim vrijeđanjem od strane oštećenog, te da je krivično djelo učinjeno namah pod uticajem tog stanja. Iz utvrđenog činjeničnog stanja prvostepene presude ne proizilazi da je optuženi bez svoje krivice doveden u stanje jake razdraženosti napadom i teškim vrijeđanjem od strane oštećenog i da je u takvom stanju i počinio navedeno krivično djelo, kako to neosnovano tvrdi branitelj optuženog A.S.. Suprotno navodima branitelja, prema utvrđenju suda između ranijeg sukoba i kritičnog događaja proteklo je određeno vrijeme, u kojem periodu je optuženi A.S. pozvao i obavio razgovor sa policijskim službenicima i ekipom Zavoda za hitnu medicinsku pomoć, potom, tražio od supruge SA da mu donese pištolj, te nakon što je taj pištolj i veći broj metaka preuzeo od imenovane, zajedno sa optuženim A.A.om, oko 20:00 sati, naoružan odlazi na lokaciju za koju je pretpostavljao da se na istoj nalazi R.A., a koje okolnosti isključuju postojanje krivičnog djela Ubistvo namah iz člana 167. KZ FBiH, kako to prvostepeni sud pravilno zaključuje. Okolnost da je optuženi postupao u stanju bitno smanjene uračunljivosti u smislu člana 36. stav 2. KZ FBiH (uslijed privremene duševne poremećenosti/afektivne razdraženosti) ne vodi sama po sebi automatski prekvalifikacija djela u ubistvo namah. Stanje afektivne razdraženosti i ponašanje oštećenog prvostepeni sud je pravilno uzeo u obzir kao olakšavajuću okolnost u okviru odmjeravanja i ublažavanja kazne, a ne kao konstitutivni element bića krivičnog djela iz člana 167. KZ FBiH, budući da nisu ispunjeni svi zakonski uslovi za navedeno djelo (nedostaje element neposrednog provociranog napada/teške uvrede bez vremenskog prekida, u kontinuitetu). Slijedom navedenog, prvostepeni sud je pravilno primijenio Krivični zakon kada je radnje optuženog kvalifikovao kao krivično djelo Ubistvo po članu 166. stav 1. u vezi sa članovima 28. i 31. KZ FBiH, a stanje afektivne razdraženosti pravilno cijenio u okviru pravila o odmjeravanju kazne.

Kada je riječ o žalbama kantonalnog tužitelja i branitelja optuženih u pogledu odluke o krivičnopravnoj sankciji, iz obrazloženja pobijane presude proizilazi da je prvostepeni sud primjenio odredbe o ublažavanju kazne u smislu članu 50. tačka a) KZ FBiH u vezi člana 51. stav 1. tačka b) KZ FBiH, s obzirom da je članom 28. stav 2. KZ FBiH propisano da će se učinitelj za pokušaj krivičnog djela kazniti u granicama kazne propisane za to krivično djelo, a može se i blaže kazniti, te da je članom 36. stav 2. KZ FBiH propisano da se učinitelj krivičnog djela čija je sposobnost da shvati značaj svog djela ili sposobnost da upravlja svojim postupcima bila bitno smanjena zbog nekog stanja iz stava 1. ovog člana, može blaže kazniti (bitno smanjena uračunljivost).

U vezi sa navedenim, sud je optuženom A.S.u za krivično djelo Ubistvo iz člana 166. stav 1. u vezi članova 28. i 31. KZ FBiH utvrdio kaznu zatvora u trajanju od 3 (tri) godine, te kao utvrđenu uzeo kaznu zatvora u trajanju od 8 (osam) mjeseci izrečenu presudom Općinskog suda u Sarajevu broj 65 0 K 945861 22 K, pravosnažna dana 12.7.2022. godine, pa primjenom odredbe člana 54. stav 1. i 2. i člana 64. stav 3. KZ FBiH optuženom A.S.u izrekao jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 3 (tri) godine i 1 (jedan) mjesec. Pri tome je sud na strani ovog optuženog kao otežavajuće okolnosti cijenio da je krivičnopravne radnje poduzeo na javnom mjestu, u prisutnosti velikog broja građana čiji je život ugrozio, a osjećaj sigurnosti time povrijedio, da je usljed radnji optuženog A.S., R.A. zadobio povredu zbog koje mu je život bio ugrožen, te je kao otežavajuću okolnost sud cijenio da je optuženi osuđivan presudom Suda Bosne i Hercegovine broj S1 3 K 034766 20 K, pravosnažna dana 11.3.2020. godine, zbog

krivičnog djela Krijumčarenje ljudi iz člana 189. stav 2. KZ BiH i krivičnog djela Prevara iz člana 294. KZ FBiH, uvjetnom osudom na kaznu zatvora u trajanju od jedne godine i četiri mjeseca, sa vremenom provjeravanja od tri godine. Od olakšavajućih okolnosti na strani ovog optuženog sud cijenio doprinos oštećenog R.A.a nastanku incidentne situacije koja je rezultirala izvršenjem krivičnog djela, odnosno, napad na optuženog ranije istog dana zajedno sa još dva lica, te da je otac dvoje maloljetne djece. Sud je optuženom A.A.u izrekao kaznu zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine i 6 (šest) mjeseci, nalazeći na strani optuženog kao otežavajuće okolnosti to što je na odlučujući način doprinjeo izvršenju krivičnopravnih radnji na javnom mjestu, u prisutnosti velikog broja građana čiji je život optuženi A.S. ugrozio, a osjećaj sigurnosti time povrijedio, te da je na odlučujući način doprinjeo izvršenju krivičnopravnih radnji usljed kojih je R.A. zadobio povredu zbog koje mu je život bio ugrožen, kako je to navedeno u obrazloženju pobijane presude. Dalje je prvostepeni sud imao u vidu da je ovaj optuženi ranije osuđivan presudom Općinskog suda u Sarajevu broj 65 0 K 901429 21 Kps, pravosnažna dana 1.9.2021. godine, zbog krivičnog djela Davanje dara i drugih oblika koristi iz člana 381. stav 1. KZ FBiH i krivičnog djela Krivotvorenje isprave iz člana 373. stav 2. u vezi stava 1. KZ FBiH, sve u vezi člana 54. KZ FBiH, pa s tim u vezi, u korist optuženog, cijenio da nije osuđivan za isto, istovrsno ili srodno krivično djelo koje uključuje primjenu nasilja, iz kojeg razloga, shodno ovlaštenju iz člana 64. stav 2. KZ FBiH, nije opozvao uvjetnu osudu koja je izrečena za navedana krivična djela. Kao olakšavajuće okolnosti na strani optuženog A.A. sud je cijenio doprinos oštećenog R.A.a nastanku incidentne situacije koja je rezultirala izvršenjem krivičnog djela, odnosno, napad na optuženog A.S. ranije istog dana zajedno sa još dva lica, te da je otac dvoje maloljetne djece. U konačnici, sud nalazi da će se izrečenim kaznama zatvora (u odnosu na optuženog A.S. jedinstvenom kaznom zatvora) ostvariti svrha kažnjavanja iz člana 42. KZ FBiH, imajući u vidu navedene otežavajuće i olakšavajuće okolnosti.

Kako iz prezentovanog sadržaja obrazloženja pobijane presude proizilazi da je prvostepeni sud dao u svemu jasne i određene razloge zbog čega nalazi da će se izrečenom jedinstvenom kaznom zatvora u trajnju od 3 (tri) godine i 1 (jedan) mjesec) u odnosu na optuženog A.S. i izrečenom kaznom zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine i 6 (šest) mjeseci u odnosu na optuženog A.A.u postići svrha kažnjavanja u smislu člana 42. KZ FBiH, to pravilnost odluke o kazni nije dovedena u pitanje uopćenim žalbenim navodom kantonalnog tužitelja da je sud izrekao blagu kaznu koja ne odgovara težini učinjenog krivičnog djela i stepenu krivične odgovornosti optuženog i koja nije adekvatna težini počinjenog krivičnog djela i stepenu iskazane društvene opasnosti i da se istom neće ostvariti ciljevi generalne i specijalne prevencije. Ni dalji žalbeni navod kantonalnog tužitelja, da nema obrazloženja iz kojih razloga prevaliraju olakšavajuće okolnosti i da nije posebno obrazloženo u čemu se ogledaju otežavajuće okolnosti, osim nabrajanja, ne može dovesti u pitanje pravilnost odluke suda o kazni, obzirom da je sud naveo određene razloge zbog čega je primjenio institut ublažavnja kazne zatvora i jasno naveo u čemu se ogledaju otežavajuće okolnosti. Žalbeni navod kantonalnog tužitelja da u konkretnom slučaju postoji očigledna kontradiktornost između pravilno utvrđenog činjeničnog stanja gdje je sud ocijenio da postoje uslovi za opoziv „navedene presude“, ne može dovesti u pitanje odluku o kazni, obzirom da kantonalni tužitelj, osim što u žalbi ukazuje da u konkretnom slučaju postoji očigledna kontradiktornost i u nastavku žalbe iznosi sadržaj dijela obrazloženja pobijane presude, dalje propušta argumentirati u čemu se ogleda „očigledna kontradiktornost između pravilno utvrđenog činjeničnog stanja gdje je sud ocijenio da postoje uslovi za opoziv navedene presude“ i koji su to konkretni propusti suda u pogledu opoziva uvjetne osude iz presude Općinskog suda u Sarajevu broj 65 0 K 945861 22 K.

Žalbeni navod branitelja optuženog A.S., da je sud propustio da cijeni i druge olakšavajuće okolnosti, ne može dovesti u pitanje odluku o kazni. Ovo iz razloga, što okolnosti koje branitelj navodi u žalbi (istinitost i dosljednost optuženog u svim fazama postupka, da nije negirao upotrebu vatrenog oružja, da je odmah priznao ono što je nesporno, da nije okorjeli prijestupnik i osoba sklona nasilju, da mu je incident sam po sebi bio trauma i kazna) nemaju značaj koji im nastoji u žalbi dati branitelj, niti mogu umanjiti značaj činjenica i okolnosti koje je cijenio prvostepeni sud prilikom odmjeravanja kazne.

Ni žalbeni navodi braniteljice optuženog A.A. ne mogu dovesti u pitanje odluku o kazni. Naime, iako se tačnim pokazuje žalbeni navod da sud nije mogao cijeniti kao otežavajuću okolnost to što je optuženi A.A. na odlučujući način doprinjeo izvršenju krivičnopravnih radnji usljed kojih je oštećeni zadobio povredu zbog koje mu je život bio ugrožen, isti ne može dovesti do drugačije odluke suda, obzirom da druge otežavajuće okolnosti koje je sud pravilno cijenio (da je optuženi krivičnopravne radnje u kojima se ogleda njegov odlučujući doprinos poduzeo na javnom mjestu i u prisutnosti velikog broja građana) opravdavaju izrečenu kaznu zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine i 6 (šest) mjeseci, koja je izrečena u granicama ublažavanja kazne primjenom instituta o ublažavanju kazne zatvora po zakonskom osnovu iz član 50. tačka a) KZ FBiH. Žalbeni navod braniteljice da je sud propustio cijeniti na strani optuženog A.A. kao olakšavajuću okolnost njegovo korektno držanje pred sudom, bez jasne argumentacije zbog čega je u konkretnom slučaju „korektno držanje“ optuženog od značaja za odmjeravanje kazne u pogledu olakšavajuće okolnosti, obzirom da je to primarno obaveza optuženog, kao i žalbeni navod da je optuženi sarađivao sa istražnim organima, a što je ostalo u domenu paušalne tvrdnje, ne mogu dovesti u pitanje odluku suda o kazni. Žalbeni navodi kojima braniteljica ukazuje i na druge olakšavajuće okolnosti koje je sud propustio cijeniti nemaju karakter takvih okolnosti, obzirom da optuženi nije imao sporednu ulogu u izvršenju predmetnog krivičnog djela (optuženi je na odlučujući način doprinjeo izvršenju krivičnog djela), kako to braniteljica u žalbi tvrdi i nalazi da je riječ o olakšavajućoj okolnosti, a niti to što je optuženi tog događaja koristio pištolj marke „Z.“ koji predstavlja startno oružje, a ne vatreno oružje, što braniteljica opet vidi kao olakšavajuću okolnost, može rezultirati drugačijom odlukom o kazni pored utvrđene činjenice da je ovaj pištolj, koji je namijenjen za ispaljivanje manevarske startne municije kalibra 9 mm P.A.K., tzv. „gasne municije“ (sa nadražljivim sadržajem) i signalnih raketica, koristio optuženi A.A. i iz istog ispalio ukupno devet metaka. Te na koncu, žalbeni navod da se radi o osobi mlađe životne dobi, nema značaj koji mu braniteljica nastoji dati u žalbi obzirom da je optuženi 1991. godište pa slijedi da nije mlađe životne dobi, već osoba zrele životne dobi.

Branitelj optuženog A.S., u dopuni žalbe je naveo nove činjenice, odnosno da je osuda po presudi Suda BiH brisana iz kaznene evidencije i u prilogu je dostavio rješenje Ministarstva unutrašnjih poslova Kantona Sarajevo, broj UP-I-02/5-203-81-58/25 od 06.02.2026. godine, pri tome je obrazložio da je ova okolnost nastala nakon izricanja prvostepene presude i da je ovu osudu prvostepeni sud cijenio u okviru otežavajućih okolnosti na strani optuženog A.S..

Najprije, odredbom člana 310. stav 4. ZKP FBiH je propisano da se u žalbi mogu iznositi nove činjenice i novi dokazi koji i pored dužne pažnje i opreza nisu mogli biti predstavljeni na glavnom pretresu i da je žalitelj dužan navesti razloge zašto ih ranije nije iznio i navesti dokaze kojima bi se te činjenice imale dokazati, a pozivajući se na nove dokaze dužan je navesti činjenice koje pomoću tih dokaza želi dokazati. Slijedom citirane zakonske odredbe, činjenica da je brisana osuda optuženog A.S. izrečena presudom Suda Bosne i Hercegovine broj S1 3 K 034766 20 K, zbog krivičnog djela Krijumčarenje ljudi iz člana 189. stav 2. KZ BiH i krivičnog djela Prevara iz člana 294. KZ FBiH, jeste nova činjenica o kojoj je dostavljen i

pomenuti dokaz, te da pored dužne pažnje i opreza isto nije moglo biti predstavljeno na glavnom pretresu, jer je rješenje nadležnog ministarstva doneseno nakon okončanja glavnog pretresa i donošenja pobijane presude. Međutim, imajući u vidu druge otežavajuće okolnosti koje je prvostepeni sud cijenio (da je optuženi krivičnopravne radnje poduzeo na javnom mjestu, u prisutnosti velikog broja građana čiji je život ugrozio, a osjećaj sigurnosti time povrijedio) opravdavaju utvrđenu kazne zatvora u trajanju od 3 (tri) godine za krivično djelo Ubistvo iz člana 166. stav 1. u vezi sa članovima 28. i 31. KZ FBiH.

Iz navedenih razloga žalbe kantonalnog tužitelja i branitelja optuženih A.S. i A.A. nisu osnovane, pa je valjalo te žalbe odbiti i na osnovu člana 328. ZKP FBiH pobijanu presudu potvrditi.

Zapisničar	Predsjednik vijeća
Armina Kopić, s.r.	Dragan Čorlija, s.r.